

Rapport

Datum: 31 mei 2007

Rapportnummer: 2007/105

Klacht

1. Verzoeker klaagt over de wijze waarop ambtenaren van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland in de nacht van 16 op 17 juli 2002 hebben gehandeld naar aanleiding van een melding van een derde dat verzoeker zou hebben geweigerd om diens eigendommen terug te geven. Hij klaagt er hierbij met name over dat de politieambtenaren met veel geluidsoverlast bij verzoeker aan de deur en op zijn terras zijn gekomen.
2. Verder klaagt verzoeker erover dat een met naam genoemde politieambtenaar hem, toen hij op 28 oktober 2002 inzage kreeg in de gegevens die in de politieregisters over hem vastgelegd zijn, heeft verwezen naar een bepaald politiebureau voor verwijdering of aanpassing van de geregistreerde gegevens, en dat deze politieambtenaar hem niet alle over hem geregistreerde gegevens heeft laten zien.
3. Ook klaagt verzoeker erover dat een andere met naam genoemde politieambtenaar zijn klacht over de hiervoor onder 2. genoemde gedragingen niet heeft behandeld maar hem heeft verwezen naar een procedure bij de rechtbank.
4. Voorts klaagt verzoeker erover dat een met naam genoemde politieambtenaar in zijn e-mailbericht van 2 december 2002 aan de klachtbehandelaar heeft geschreven: "Conclusie: Bij de volgende melding van de heer Y. mag hij hopen dat ik, of een van de andere betrokken collega's, niet in dienst is want dan wordt hij zonder praten direct aangehouden en mag Justitie een oordeel geven over wat er op papier is gezet".
5. Tot slot klaagt verzoeker erover dat de politie heeft geweigerd hem een schadevergoeding van € 400 toe te kennen.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 16 juli 2002 had verzoeker een man genaamd T., op bezoek. T. zou die nacht blijven logeren. Tussen 23.00 uur en middernacht kregen zij ruzie, waarna T. de woning verliet zonder zijn bagage mee te nemen. Kort daarna verliet ook verzoeker het huis.
2. T. sprak op straat een politieambtenaar aan en vertelde dat verzoeker hem zijn spullen niet wilde teruggeven. Deze politieambtenaar, werkzaam bij de Dienst Executieve Ondersteuning, afdeling Levende Have groep hondengeleiders, vroeg daarop versterking van collega's van het betrokken wijkteam Lijnbaansgracht van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland. Politieambtenaar Z. kwam ter plaatse met de dienstmotor. Politieambtenaren B. en S. kwamen ter plaatse met een surveillancewagen. De betrokken ambtenaren belden bij verzoeker aan. De voordeur van de woning van verzoeker bevindt zich aan een terras op de vierde verdieping van de binnenruimte van het pand. Aan deze

binnenruimte grenzen ook andere woningen. Toen duidelijk werd dat verzoeker niet thuis was, is er telefonisch contact geweest tussen verzoeker en het bureau. Verzoeker kwam rond 01.00 uur naar zijn woning en sprak daar met politieambtenaar Z. Daarna gaf verzoeker T. zijn spullen terug.

3. Een paar maanden later werd verzoeker bekend dat van het voorval een mutatie was opgemaakt. Hij verzocht ABJO (bureau Algemene Bestuurlijke en Juridische Ondersteuning) om inzage in de gegevens die over zijn persoon in het politieregister zijn vastgelegd. Op 28 oktober 2002 liet politieambtenaar K. van ABJO hem gegevens in het politieregister zien. Naar aanleiding van die inzage sprak hij op 30 oktober 2002 met betrokken ambtenaar Z. over de opgemaakte mutatie.

4. Na zijn gesprek met betrokken ambtenaar Z. diende verzoeker op 30 oktober 2002 een schriftelijke klacht in bij het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland over de gang van zaken in de nacht van 16 op 17 juli 2002. Hij klaagde dat de politie veel lawaai voor zijn deur had gemaakt en dat, in strijd met een toezegging van betrokken ambtenaar Z., een mutatie van de kwestie was opgemaakt. Ook klaagde hij erover dat de opgemaakte mutatie onjuistheden en onvolledigheden bevat.

5. In zijn brief van 12 december 2002 verzocht verzoeker politieambtenaar K. van ABJO om verwijdering van de over het voorval op 16 juli 2002 opgemaakte mutatie. In haar brief van 23 december 2002 wees K. dit verzoek af en wees hem op de mogelijkheid om op grond van artikel 23 van de Wet Politieregisters een verzoek in te dienen bij de rechtbank alsmede op de mogelijkheid om zich voor bemiddeling of een verzoek om advies te wenden tot het College Bescherming Persoonsgegevens te Den Haag.

6. In zijn brief van 11 juli 2003 aan de Commissie voor de Politieklachten Amsterdam-Amstelland (verder de Commissie) klaagde verzoeker er voorts over dat politieambtenaar K. van ABJO hem op 28 oktober 2002 niet alle over hem in de politieregisters vastgelegde gegevens heeft laten zien. Ook klaagde hij erover dat K. van ABJO hem voor verwijdering of aanpassing van de gegevens in de mutatie naar bureau Lijnbaansgracht had verwezen.

7. In zijn brief van 17 juli 2003 verzocht verzoeker politieambtenaar Ko. van ABJO, op dat moment coördinator algemene bestuurlijke en juridische ondersteuning en leidinggevende van K., om aanpassing van de mutatie. Op 3 september 2003 wees Ko. dit verzoek af en verwees hem nogmaals naar de procedure bij de rechtbank.

8. Naar aanleiding van de klacht van 30 oktober 2002 van verzoeker verzocht de Commissie de politie om bemiddeling in deze zaak. Inspecteur van politie Ve. nam deze taak op zich en sprak vanaf november 2002 enkele malen telefonisch met verzoeker. In zijn rapport van 24 oktober 2003 verklaarde Ve. onder andere dat hij verzoeker voor verwijzing dan wel verwijdering van de opgemaakte mutatie heeft verwezen naar ABJO.

9. De korpsbeheerder verklaarde de klacht, onder verwijzing naar het advies van de commissie, op 18 november 2004 gegrond voor wat betreft het doen van de toezegging door Z. en de late verwijzing door Ve. naar ABJO. Verder verklaarde de korpsbeheerder de klacht ongegrond voor wat betreft de bejegening en de verwijzing naar ABJO en verwees voor de motivering van zijn oordeel naar het advies van de commissie.

10. Bij brief van 4 november 2005 wendde verzoeker zich tot de Nationale ombudsman.

I. Ten aanzien van de geluidsoverlast

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de betrokken politieambtenaren onnodig veel lawaai maakten toen zij samen met T. bij zijn woning stonden door op het binnenterras bij zijn woning langdurig en op zeer luide toon te praten. Verder klaagt hij erover dat de dienstauto onnodig het zwaailicht voerde, terwijl het voertuig in de straat stond geparkeerd.

2. De korpsbeheerder acht de klacht op dit punt niet gegrond en verwijst voor de motivering van zijn oordeel naar het advies van de commissie van 1 september 2004. De Commissie gaf aan dat de betrokken medewerkers zelf geen melding maakten van geluidsoverlast. De Commissie achtte het op grond van de gegevens aannemelijk dat de aanwezigheid van een motoragent, twee politieambtenaren met hun dienstvoertuig en een hondengeleider voor enige, maar niet meer dan noodzakelijke geluidsoverlast heeft gezorgd.

3. Voor zover van belang voor de beoordeling van deze klacht komt uit de aan de Nationale ombudsman toegezonden informatie het volgende naar voren:

3.1. In de mutatie die door betrokken ambtenaren B. en S. van het voorval is opgemaakt, staat vermeld bij pleegdatum/tijd: 16/07/2002 tussen 01.00 uur en 02.15 uur. In de toelichting bij het incident vermeldden betrokken ambtenaren dat zij twee uur met de kwestie bezig waren geweest.

3.2. Betrokken ambtenaar Z. verklaarde in zijn e-mailbericht van 2 december 2002 aan de klachtbemiddelaar Ve. onder meer dat hij langdurig met verzoeker had staan praten.

3.3. In zijn brief van 3 februari 2003 aan de Commissie schreef verzoeker dat hij niet lang met betrokken ambtenaar Z. heeft staan praten. Toen hij bij zijn woning aankwam, heeft hij eerst het verhaal van Z. aangehoord en vervolgens zijn verhaal gedaan.

3.4. In zijn brief van 11 juli 2003 aan de Commissie schreef verzoeker dat hij op enig moment door één van zijn burens werd gebeld met de mededeling dat de politie al geruime tijd een hoop kabaal maakte op het terras van verzoeker. Toen hij de politie belde, drong de politieambtenaar die hij te spreken kreeg, erop aan dat hij naar huis zou gaan. Na enige

tijd liep verzoeker terug naar zijn woning en sprak daar politieambtenaar Z.

3.5. In zijn rapport van 24 oktober 2003 schreef de klachtbemiddelaar Ve.:

"Uit de bijgevoegde stukken bleek dat T. de 0025, zijnde een collega van de Dienst Executieve Ondersteuning, afdeling Levende Have, groep hondengeleiders, had staande gehouden. (...). Omdat deze collega zijn werkgebied binnen de gehele regio heeft en hij niet gebonden is aan de grenzen van b.v. een wijkteam heeft hij assistentie gevraagd van ter plaatse bekende collegae. Z. kreeg kennis van voornoemde melding en ging ter plaatse. Hij reed, in uniform, als solist op een dienstmotor. Omdat er diverse personen (partijen) bij betrokken waren is het gebruikelijk dat er tevens een surveillanceauto van de Lijnbaansgracht ter plaatse gaat. Dit is in onderhavige situatie gebeurd.

Er is zeker geen sprake geweest van een overdreven en onzorgvuldig optreden. Ik kan stellen dat er zeer gedisciplineerd is opgetreden gezien de belangen van beide partijen en dat er ruim aandacht aan de situatie is besteed."

3.6. Betrokken ambtenaar Z. verklaarde op 27 juni 2006 in zijn reactie aan de Nationale ombudsman dat het voorval twee uur in beslag heeft genomen, onder meer doordat verzoeker in het eerste telefoongesprek weigerde om naar huis te komen en bij aankomst bij zijn woning in het begin weigerde om mee te werken aan de teruggave van de spullen van T. Z. gaf aan dat er wel collegae bij de woning stonden, maar dat er geen sprake was van drukte. Hij ontkende met klem dat er gebruik is gemaakt van zwaailichten.

3.7. In reactie op de verklaring van betrokken ambtenaar Z. schreef verzoeker:

" Het lawaai dat de politieambtenaren maakte bestond, volgens de burens die hierover hebben geklaagd, uit het voeren van langdurige zeer luide gesprekken tussen de politieambtenaren onderling en tussen de politieambtenaren en T., bij de voordeur van mijn woning. Deze voordeur bevindt zich op een zeer stille binnenplaats, waar ook de voordeuren van tal van andere woningen zich bevinden. Het is tevens zeer duidelijk zichtbaar dat de slaapkamers van twaalf van deze woningen zich op zeer korte afstand bevinden van de plek waar de politieambtenaren zo luidruchtig waren. Gezien het warme weer neem ik aan dat (vrijwel) iedereen de slaapkamerramen open had staan. Gezien het nachtelijk uur was het dus veel verstandiger geweest dat de gesprekken plaats hadden gevonden op straat, in plaats van bij de voordeur van mijn woning, teneinde de nachtrust van mijn burens en mijn privacy te beschermen.

Toen ik zelf aan kwam lopen in de K.st., stonden de politieambtenaren inmiddels op straat. Uit de verklaring van de politie zelf heeft de kwestie twee uur geduurd en nadat ik kwam aanlopen was de kwestie zeer snel opgelost. Het lijkt mij daarom aannemelijk dat men zeker een uur mijn burens onnodig uit de slaap heeft gehouden. Verder konden mijn burens woordelijk horen wat de politie met elkaar besprak (..).

Toen ik kwam aanlopen heb ik kort (ik meen 3 a 4 minuten) met Z. gesproken wat de situatie was en ben daarna direct de bagage van T. gaan halen.

Zoals aangegeven heb ik niet 2 uur gepraat, maar slechts circa vijf minuten."

Beoordeling

4. De woning van verzoeker is gelegen aan een binnenplaats van een appartementencomplex. Meerdere woningen komen uit op deze binnenplaats. Het betreffende voorval had bovendien plaats tijdens een zomernacht, waardoor het niet ondenkbaar is dat omwonenden hun ramen open hadden staan. Gelet op het voorgaande acht de Nationale ombudsman het dan ook aannemelijk dat de aanwezigheid van meerdere politieambtenaren voor de woning van verzoeker voor enige geluidsoverlast heeft gezorgd. Of zij meer lawaai maakten dan redelijkerwijs nodig dan wel niet te voorkomen was, is op dit moment echter niet meer na te gaan. Voor zover nader onderzoek, gelet op de reeds afgelegde verklaringen, al nieuwe gegevens aan het licht zou brengen, zouden die vanwege het tijdsverloop sinds de bewuste nacht behoedzaam moeten worden geïnterpreteerd. Dit geldt eveneens voor de klacht van verzoeker dat de dienstauto onnodig het zwaailicht voerde, terwijl het voertuig in de straat stond geparkeerd. Dit laatste wordt immers met klem ontkend door de betrokken politieambtenaar, zodat niet vastgesteld kan worden wie gelijk heeft.

Gelet op het feit de Nationale ombudsman op dit punt een incompleet beeld heeft van de situatie, onthoudt hij zich van het geven van een oordeel over deze klacht.

II. Ten aanzien van het niet laten zien van alle gegevens en de verwijzing naar een ander politiebureau voor verwijdering van gegevens

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat ambtenaar K. hem bij de inzage van twee mutaties op 28 oktober 2002 niet alle over hem in het politieregister geregistreerde gegevens heeft laten inzien. Hij heeft de mutatie van het voorval op 16 juli 2002 en de mutatie van een voorval op 10 september 2001 ingezien. Verder klaagt hij erover dat zij hem voor verwijdering van onjuiste gegevens heeft verwezen naar bureau Lijnbaansgracht, terwijl ABJO zelf deze verzoeken dient af te handelen.

2. De korpsbeheerder acht dit klachtonderdeel niet gegrond. De commissie liet zich in het advies aan de korpsbeheerder niet uit over dit punt. De korpsbeheerder gaf desgevraagd aan dat de betrokken ambtenaar verzoeker inzage heeft gegeven van alle hem betreffende persoonsgegevens zoals opgenomen in het politieregister. Er was geen reden om hem kennisneming van bepaalde gegevens te weigeren. Verder achtte de korpsbeheerder het aannemelijk dat deze ambtenaar verzoeker heeft doorverwezen in verband met zijn vragen

over de toezegging die haar collega Z. aan verzoeker had gedaan om geen mutatie van het incident op te maken. Hij gaf te kennen dat zij hem niet heeft doorwezen voor wat betreft zijn verzoek tot verwijdering van de gegevens.

3. Voor zover van belang voor de beoordeling van deze klacht komt uit de aan de Nationale ombudsman toegezonden informatie het volgende naar voren:

3.1. In zijn brief van 17 juli 2003 aan betrokken ambtenaar Ko. schreef verzoeker het volgende:

"Ik heb op 28 oktober 2002 bij mevrouw K. gegevens ingezien over het incident dat hieronder is beschreven en een ander incident dat plaatsvond op 10 september 2001. In beide gevallen meen ik dat ik niet alle gegevens ingezien heb die ik in had mogen zien. Ik verzoek daarom om na te gaan welke gegevens ik te zien heb gekregen en of daarbij gegevens ten onrechte voor mij onleesbaar zijn gemaakt of weggelaten.

Toen ik mevrouw K. op 28 oktober 2002 vertelde dat bepaalde gegevens niet vastgelegd hadden mogen worden, heeft zij mij verwezen naar bureau Lijnbaansgracht. Kennelijk ten onrechte, want vele weken en veel gepraat later ben ik weer terugverwezen naar uw afdeling."

3.2. Betrokken ambtenaar K. schreef in haar reactie op de opening van het onderzoek door de Nationale ombudsman dat naar aanleiding van het verzoek tot inzage van verzoeker de politieregisters zijn nagekeken. In het politieregister Xpol bleken persoonsgegevens van verzoeker te zijn opgenomen. Omdat geen sprake was van een noodzaak op grond waarvan kennismaking van deze gegevens aan verzoeker geweigerd zou moeten worden, stelde K. dat verzoeker kennis heeft kunnen nemen van alle, hem betreffende persoonsgegevens zoals opgenomen in het politieregister Xpol.

Ten aanzien van de klacht over de verwijzing naar bureau Lijnbaansgracht voor verwijdering van de mutatie, verklaarde zij dat zij als privacyfunctionaris bij ABJO tot taak heeft verzoeken van geregistreerden met betrekking tot het verwijderen of aanpassen van persoonsgegevens af te handelen. Om die reden zal zij een verzoeker voor de afhandeling van zo'n verzoek nooit naar een ander bureau doorverwijzen.

Zij verklaarde verder dat zij zich kan herinneren met verzoeker te hebben gesproken over het feit dat hem is toegezegd dat geen mutatie van het voorval zou worden opgemaakt. K. gaf aan dat zij zich niet meer kan herinneren hoe het gesprek precies is verlopen, maar achtte het aannemelijk dat zij verzoeker heeft meegedeeld dat een dergelijke toezegging geen verplichting voor ABJO meebrengt een besluit te nemen om de mutatie te verwijderen. K. verklaarde verder dat zij zich kan voorstellen verzoeker te hebben verwezen naar bureau Lijnbaansgracht voor nadere informatie over het feit dat, ondanks de gedane toezegging, toch een mutatie is opgemaakt. K. wees er in dat kader op dat

ABJO geen rol heeft gespeeld in het doen van de toezegging en het daarna alsnog opmaken van de mutatie.

3.3. In reactie op de verklaring van betrokken ambtenaar K. verklaarde verzoeker dat de mutaties die hij te zien kreeg, duidelijk grote onderbrekingen hadden doordat belangrijke alinea's geheel ontbraken. Verzoeker schreef dat hij niet kan aangeven welke informatie miste, maar wel overtuigd is van het feit dat er veel gegevens ontbraken. Verzoeker stelde voor dat hij opnieuw inzage krijgt dan wel dat hem een kopie van alle over hem geregistreerde gegevens wordt verstrekt teneinde een vergelijking te kunnen maken met de gegevens die hij op 28 oktober 2002 heeft ingezien.

Ten aanzien van het doorverwijzen naar bureau Lijnbaansgracht gaf verzoeker nogmaals uitdrukkelijk aan dat K. hem voor verwijdering van de mutatie heeft verwezen naar Z. die werkzaam is bij bureau Lijnbaansgracht.

4. In reactie op het verslag van bevindingen heeft K. nog het volgende verklaard:

"Ik ben het eens met de weergave van mijn zienswijze zoals opgenomen in het verslag. Wel zou ik graag een kleine toevoeging willen geven naar aanleiding van hetgeen de heer Y. stelt op bladzijde 7 van het verslag onder 3.3. De heer Y. geeft aan dat de mutaties die hij te zien heeft gekregen duidelijk grote onderbrekingen hadden doordat belangrijke alinea's geheel ontbraken. Het klopt dat in de stukken die de heer Y. ter inzage heeft gekregen, door mij gedeeltes onleesbaar zijn gemaakt. Hiervoor is de volgende verklaring.

Het recht op kennisneming zoals opgenomen in de Wet politieregisters (Wpolr) strekt zich slechts uit tot de persoonsgegevens van de verzoeker. Van de heer Y. zijn de persoonsgegevens opgenomen in een aantal mutaties. In deze mutaties zijn echter niet alleen de persoonsgegevens van de heer Y. opgenomen. Die persoonsgegevens die niet de heer Y. betreffen zijn onleesbaar gemaakt in de mutaties. Aan de heer Y. is dit bij de kennisneming meegedeeld."

Beoordeling

5. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat een bestuursorgaan een burger met het oog op de behartiging van diens belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorziet.

6. Voor wat betreft de klacht over de verwijzing door K. naar bureau Lijnbaansgracht, acht Nationale ombudsman het, gelet op de taak en werkzaamheden van K. als privacyfunctionaris bij ABJO, niet aannemelijk dat zij verzoeker voor verwijdering van de gegevens naar Z. heeft doorverwezen. Zij is als privacyfunctionaris van ABJO immers verantwoordelijk voor de afhandeling van verzoeken tot verwijdering van vastgelegde gegevens in het politieregister. De Nationale ombudsman gaat er vanuit dat K. verzoeker

naar Z. heeft verwezen voor wat betreft de door Z. gedane toezegging dat geen mutatie zou worden opgemaakt.

Dit klachtonderdeel mist derhalve feitelijke grondslag.

7. Ten aanzien van de klacht dat K. verzoeker niet alle over hem geregistreerde gegevens heeft laten zien, acht de Nationale ombudsman de nadere toelichting van K. voor het ontbreken van gedeeltes in de aan verzoeker getoonde mutaties aannemelijk. Wanneer een mutatie wordt opgemaakt naar aanleiding van een voorval waarbij twee partijen zijn betrokken, zal deze mutatie gegevens van beide partijen bevatten. In de aan verzoeker getoonde mutaties waren ook gegevens van derden opgenomen. Zoals terecht door K. is gesteld, heeft verzoeker op grond van de Wet politieregisters (Wetpolr) geen recht op inzage van die gegevens. De Nationale ombudsman kan zich dan ook vinden in het feit dat K. in de betreffende mutaties gegevens die derden betroffen, onleesbaar heeft gemaakt. Gelet hierop en het feit dat verzoeker desgevraagd niet concreet kon aangeven welke gegevens voor hem werden achtergehouden, acht de Nationale ombudsman het voldoende aannemelijk dat K. verzoeker inzage heeft gegeven in alle hem betreffende persoonsgegevens.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Voorts overweegt de Nationale ombudsman in dit kader dat hij geen aanleiding ziet om gevolg te geven aan het voorstel dat verzoeker hem in zijn brief van 7 september 2006 deed. Verzoeker wenst hernieuwde inzage in de over hem geregistreerde gegevens, bij voorkeur in bijzijn van een onafhankelijke derde zoals de Nationale ombudsman, om zodoende een vergelijking te kunnen maken met de gegevens die hij op 28 oktober 2002 heeft ingezien. De Nationale ombudsman is echter van oordeel dat, nu hijzelf noch een andere onafhankelijke derde bij de inzage op 28 oktober 2002 aanwezig is geweest, een onafhankelijke vergelijking van de ter inzage gegeven stukken niet gemaakt kan worden. Overigens staat het verzoeker op grond van artikel 20 Wet Politieregisters (zie Achtergrond) vrij om zelf opnieuw de korpsbeheerder om inzage te verzoeken.

III. Ten aanzien van de verwijzing naar de procedure bij de rechtbank

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat politieambtenaar Ko. zijn klacht over de hiervoor onder punt II. genoemde gedragingen van haar collega K. niet heeft behandeld maar hem voor zijn verzoek tot aanpassing van de mutatie heeft verwezen naar een procedure bij de rechtbank. Verzoeker had Ko. in zijn brief van 17 juli 2003 geschreven over zijn contact met K. en Ko. verzocht om aanpassing van de opgemaakte mutatie.

2. De korpsbeheerder acht de klacht op dit punt niet gegrond. Hij gaf desgevraagd aan dat verzoeker in zijn brief van 17 juli 2003 aan Ko. had vermeld dat hij ten aanzien van zijn klachten over betrokken ambtenaar K. inmiddels een klacht had ingediend bij de commissie. Ko. gaf om die reden geen gevolg aan het verzoek van verzoeker om na te gaan of bij het inzien gegevens ten onrechte voor hem onleesbaar waren gemaakt of waren weg gelaten. De korpsbeheerder kon zich vinden in deze handelwijze maar gaf aan dat het wel zorgvuldiger was geweest als Ko. verzoeker expliciet had gemeld dat dit de reden was om niet in te gaan op zijn verzoek.

3. Betrokken ambtenaar Ko. verklaarde in reactie op dit klachtonderdeel dat verzoeker in zijn brief van 17 juli 2003 had verzocht om aanpassing van de over hem in Xpol vast gelegde gegevens. Verzoeker had verder aangegeven dat hij bij de Commissie een klacht had ingediend over bepaalde gedragingen van K. Betrokken ambtenaar Ko. gaf aan dat zij deze procedure bij de Commissie niet wilde doorkruisen en om die reden zijn brief niet had aangemerkt als een verzoek om de klachten over K. te behandelen. Verder gaf zij aan dat zij voor wat betreft het verzoek om aanpassing dan wel verwijdering van de gegevens verzoeker nogmaals had verwezen naar de procedure bij de rechtbank.

4. In reactie op het standpunt van de korpsbeheerder gaf verzoeker aan dat de brief van 3 september 2003 van Ko. onopvallend en in zeer kleine letters een verwijzing naar de rechtbank bevatte. Hij stelde dat deze verwijzing hem daarom destijds niet is opgevallen.

Beoordeling

5. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een voor belanghebbenden kenbare motivering. Dit vereiste impliceert dat een bestuursorgaan in de reactie op een brief moet ingaan op alle aspecten van die brief die voor de burger redelijkerwijs van belang zijn.

6. In zijn brief van 17 juli 2003 aan betrokken ambtenaar Ko. zette verzoeker zijn zienswijze over het gebeurde op 16 juli 2002 uiteen en verzocht Ko. om aanpassing van de opgemaakte mutatie. Daarnaast maakte hij melding van zijn contacten met K. en het feit dat hij bij de Commissie reeds een klacht had ingediend over haar handelwijze.

7. Betrokken ambtenaar Ko. heeft naar het oordeel van de Nationale ombudsman juist gehandeld door de brief van verzoeker enkel op te vatten als een verzoek om aanpassing van hem betreffende gegevens in Xpol. De Nationale ombudsman overweegt in dit kader dat verzoeker Ko. niet verzocht om zijn klacht over K. te behandelen en bovendien zelf aangaf al een klacht te hebben ingediend bij de daarvoor aangewezen instantie, de Commissie. Gelet hierop is de Nationale ombudsman van oordeel dat verzoeker redelijkerwijs geen belang had bij een reactie van Ko. op dit punt. Ko. is in haar beantwoording van het verzoek dan ook terecht niet ingegaan op de opmerking van verzoeker over zijn klachten over K. In haar brief heeft zij verzoeker gemotiveerd

aangegeven waarom zijn verzoek tot aanpassing van de mutatie werd afgewezen. Tot slot heeft zij hem gewezen op de mogelijkheid om de rechtbank om een oordeel over deze afwijzing te verzoeken. Dezelfde verwijzing was overigens ook al opgenomen onderaan de brief van 23 december 2002 van K. De Nationale ombudsman deelt de opvatting van verzoeker dat deze verwijzing onopvallend en in zeer kleine letters is weergegeven, niet.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

IV. Ten aanzien van de opmerking van betrokken ambtenaar Z. in zijn e-mailbericht van 2 december 2002

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat betrokken ambtenaar Z. in zijn e-mailbericht van 2 december 2002 aan de klachtbehandelaar heeft geschreven: "Conclusie: Bij de volgende melding van de heer Y. mag hij hopen dat ik, of een van de andere betrokken collega's, niet in dienst is want dan wordt hij zonder praten direct aangehouden en mag Justitie een oordeel geven over wat er op papier is gezet". Verzoeker vindt dat Z. daarmee blijk geeft van een onprofessionele en wraakzuchtige stellingname.
2. De hiervoor aangehaalde passage vormt het slot van een e-mailbericht waarin Z. aan de klachtbehandelaar zijn visie op het gebeurde in de nacht van 16 op 17 juli 2002 uiteenzette.
3. De korpsbeheerder acht dit klachtonderdeel niet gegrond. Hij gaf desgevraagd aan dat betrokken ambtenaar Z. ervoor had gekozen om verzoeker niet aan te houden, maar tussen verzoeker en zijn gast T. te bemiddelen ondanks het feit dat verzoeker zich schuldig had gemaakt aan een strafbaar feit. De korpsbeheerder wees erop dat deze keuze in het voordeel van verzoeker was. Later bleek dat verzoeker al eerder bij een soortgelijk incident betrokken was geweest. De korpsbeheerder achtte het aannemelijk dat Z. met genoemde opmerking had bedoeld aan te geven dat verzoeker op 16 juli 2002 geluk heeft gehad, omdat de betrokken politieambtenaren hem, indien de mutatie van het voorval op 10 september 2001 op dat moment bij hen bekend was geweest, mogelijk wel zouden hebben aangehouden. Gelet hierop achtte de korpsbeheerder de opmerking niet onbehoorlijk.
4. Betrokken ambtenaar Z. schreef in reactie op de opening van het onderzoek door de Nationale ombudsman dat verzoeker had toegegeven dat hij de bagage van T. bewust in zijn woning had achtergehouden. Z. gaf aan dat zijn keuze voor bemiddeling in het voordeel van verzoeker was. Indien zijn collega's echter de beslissing zouden hebben genomen om verzoeker aan te houden, had Z. zich daarin ook kunnen vinden omdat verzoeker zich naar zijn mening schuldig had gemaakt aan verduistering. Z. wees erop dat hij en zijn collega's S. en B. twee uur met het voorval op 16 juli 2002 waren bezig geweest,

terwijl later bleek dat in Xpol een soortgelijke mutatie over verzoeker was opgenomen. Volgens Z. had verzoeker niet van eerdere ervaringen geleerd. Dit bracht Z. ertoe om in zijn e-mailbericht van 2 december 2002 op te merken dat verzoeker bij een volgende melding mag hopen dat Z. of één van zijn betrokken collega's geen dienst hebben, omdat hij dan zonder te praten direct aangehouden zal worden en Justitie een oordeel mag geven over de vraag of verzoeker schuldig is.

5. In reactie op de verklaring van Z. gaf verzoeker uitdrukkelijk aan dat hij op 16 juli 2002 niet had toegegeven dat hij de spullen van T. bewust in zijn woning had achtergehouden. Hij was van mening dat T. overhaast had gehandeld door zich tot een politieambtenaar te wenden toen verzoeker niet thuis bleek te zijn. Verder gaf verzoeker aan dat Z. in het geheel niet had bemiddeld in deze kwestie. Hij schreef daartoe dat hij bij aankomst bij zijn woning maximaal 5 minuten met Z. had gesproken en daarna de spullen van T. had teruggegeven. Hij ontkende dat hij had geweigerd om mee te werken aan de teruggave van de bagage van T. Hij gaf aan dat hij in het telefoongesprek met een medewerkster van het bureau zich eerst had beklaagd over zijn eerdere negatieve ervaringen met politieambtenaren en tevens had aangegeven dat hij van mening was dat hij zich niet naar zijn woning hoefde te spoeden alleen omdat T. zijn thuiskomst niet wilde afwachten. Hij gaf aan dat hij desondanks uiteindelijk toch snel naar zijn woning was gegaan.

Tot slot verzocht verzoeker de Nationale ombudsman om in zijn beoordeling van de klacht over Z. mee te nemen dat Z. in zijn reactie op de opening van het onderzoek verzoeker voor leugenaar heeft uitgemaakt omdat verzoeker heeft aangegeven dat er geen bemiddelingsgesprek is geweest. Verzoeker stelde in dit kader dat er geen bemiddelingsgesprek is gevoerd, omdat hij naar aanleiding van zijn klacht van 30 oktober 2002 enkel een aantal telefoongesprekken met klachtbehandelaar Ve. heeft gevoerd en nooit in gesprek is gebracht met Z.

Beoordeling

6. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen. Hieruit volgt dat een ambtenaar zich dient te onthouden van gedragingen of uitlatingen die escalatie van een situatie in de hand kunnen werken. Dit betekent onder andere dat een betrokken ambtenaar in het kader van klachtbehandeling zijn mening mag geven, kritiek op zijn optreden mag pareren en zijn ongenoegen mag uiten over een situatie in het verleden, maar voor wat betreft zijn uitlatingen over de toekomst constructief dient te blijven.

7. In zijn e-mailbericht van 2 december 2002 aan klachtbehandelaar Ve. beschreef Z. hoe hij de situatie tussen verzoeker en T. op 16 juli 2002 had ervaren. Hij gaf aan dat verzoeker naar zijn mening verdachte was van verduistering van de bagage van T. maar dat hij verzoeker het voordeel van de twijfel had gegund door de kwestie met hem te

bespreken en hem niet meteen aan te houden. Naderhand is Z. gebleken dat in het politieregister een mutatie was opgenomen van een voorval, waarbij verzoeker volgens Z. in een soortgelijke situatie was betrokken. Dit was voor Z. aanleiding om in zijn e-mailbericht op te merken dat verzoeker bij een volgende melding mag hopen dat Z. of één van de andere, bij het voorval op 16 juli 2002 betrokken collega's, niet in dienst is, omdat verzoeker dan zonder te praten meteen zal worden aangehouden.

De Nationale ombudsman is van oordeel dat een dergelijke uitlating over mogelijk toekomstige contacten met een burger niet past bij de rol van een professioneel handelend ambtenaar in de klachtbehandeling. Klachtbehandeling is gericht op herstel van het vertrouwen van een burger in de overheid. Door de beklagde opmerking heeft Z. op onnodige wijze de kloof tussen verzoeker en de politie vergroot en verzoeker aanleiding gegeven om zijn strijd tegen de politie te verharderen.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

8. Ten aanzien van het verzoek van verzoeker om het onderzoek van de klacht naar Z. uit te breiden, merkt de Nationale ombudsman het volgende op. Bij verzoeker en Z. lijkt sprake te zijn van een andere uitleg van de term "bemiddelen". Z. gaf in zijn reactie op de opening van het onderzoek aan dat hij op 16 juli 2002 heeft bemiddeld in het geschil tussen verzoeker en T. door met verzoeker over de kwestie te spreken teneinde tot een oplossing te komen en hem niet aan te houden. Z. heeft "bemiddelen" hier kennelijk gebruikt als tegenstelling tot een afdoening met toepassing van strafvorderlijke bevoegdheden. Zo gezien kan het korte contact tussen verzoeker en Z. op 16 juli 2002 "bemiddeling" heten.

Daarnaast schreef verzoeker naar aanleiding van de reactie van Z. op de opening van het onderzoek door de Nationale ombudsman dat er geen bemiddelingsgesprek heeft plaatsgevonden naar aanleiding van zijn klachtbrief van 30 oktober 2002. Verzoeker gaf aan dat hij de telefoongesprekken met klachtbehandelaar Ve. niet als bemiddelingsgesprek heeft aangemerkt vanwege de strekking van deze gesprekken. Tevens schreef verzoeker dat bij een bemiddelingsgesprek ook de beklagde ambtenaar, in dit geval Z., aanwezig zou moeten zijn. Omdat zo'n gesprek met Z. niet heeft plaatsgevonden, is verzoeker van mening dat er geen bemiddelingsgesprek heeft plaatsgevonden. De Nationale ombudsman kan verzoeker in deze opvatting over "bemiddelen" in het kader van de klachtprocedure volgen, maar wijst erop dat er in deze kwestie sprake is van verschillende situaties waarbij de term "bemiddelen" verschillend dient te worden uitgelegd.

Gelet op het feit dat verzoeker en Z. met hun opmerkingen over bemiddeling doelden op twee verschillende situaties, mist de klacht dat Z. verzoeker een leugenaar heeft genoemd omdat verzoeker heeft aangegeven dat er geen bemiddelingsgesprek is geweest, feitelijke grondslag.

Tot slot wil de Nationale ombudsman nog het volgende onder de aandacht van de korpsbeheerder brengen. In zijn reactie op de opening van het onderzoek door de Nationale ombudsman stelt Z. dat hij na zijn e-mailbericht van 2 december 2002 aan klachtbehandelaar Ve. niet meer is betrokken in het verdere verloop van de klachtprocedure.

. is daardoor tot de opening van het onderzoek door de Nationale ombudsman niet meer in de gelegenheid gesteld om te reageren op stellingen van verzoeker ten aanzien van het optreden van Z. Mogelijk heeft dit meegespeeld bij het opstellen van zijn reactie op de klacht van verzoeker.

V. Ten aanzien van de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding

Bevindingen

1. Tot slot klaagt verzoeker er in zijn verzoekschrift aan de Nationale ombudsman over dat hij schade heeft geleden door tijdsverlies en ergernis en stelt dat de politie hem een schadevergoeding van € 400 dient te betalen. In zijn brief van 11 juli 2003 aan de Commissie schreef verzoeker dat hij door deze kwestie schade had geleden in de vorm van zijn reputatie bij zijn burens, ergernis en verloren tijd en het verlies van vertrouwen in de integriteit en kundigheid van de politie. In zijn brief van 17 juli 2003 aan betrokken ambtenaar Ko. herhaalde verzoeker deze opmerking

2. De korpsbeheerder acht de klacht op dit punt niet gegrond. Hij gaf aan dat verzoeker geen daadwerkelijk verzoek om schadevergoeding van € 400 bij de politie had ingediend. De korpsbeheerder stelde dat er dan ook geen sprake is van een afwijzing van zo'n verzoek. Hij gaf aan dat verzoeker een onderbouwd en gespecificeerd verzoek dient te richten aan de klachtencoördinator van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland.

3. In reactie op het standpunt van de korpsbeheerder schreef verzoeker dat verontschuldigen en een schadevergoeding van de politie op zijn plaats zijn.

Beoordeling

4. In zijn brieven van 11 en 17 juli 2003 aan de politie gaf verzoeker aan dat hij schade had geleden in de vorm van zijn reputatie bij zijn burens, ergernis en verloren tijd en het verlies van vertrouwen in de integriteit en kundigheid van de politie. Hij motiveerde zijn verzoek echter niet en liet ook na om een gespecificeerd bedrag te noemen. Pas in zijn verzoekschrift aan de Nationale ombudsman sprak verzoeker over een bedrag van € 400. De klacht dat de politie heeft geweigerd om verzoeker een schadevergoeding van € 400 toe te kennen, mist dan ook feitelijke grondslag.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland te Amsterdam, is:

gegrond ten aanzien van:

de opmerking in het e-mailbericht van 2 december 2002, wegens schending van het vereiste van professionaliteit;

niet gegrond ten aanzien van:

de verwijzing naar een ander politiebureau voor verwijdering van gegevens uit het politieregister;

de verwijzing naar de procedure bij de rechtbank voor verwijdering van gegevens uit het politieregister;

de opmerking over de term "bemiddelen";

het afwijzen van het verzoek om schadevergoeding van € 400.

De Nationale ombudsman onthoudt zich van een oordeel ten aanzien van:

de door de bij de melding betrokken ambtenaren veroorzaakte geluidsoverlast;

het niet laten zien van alle over verzoeker in het politieregister geregistreerde gegevens.

Onderzoek

Op 8 november 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer Y. te Amsterdam, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland te Amsterdam. Naar aanleiding van de brief van verzoeker van 4 november 2005 werd naar de genoemde gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland (de burgemeester van Amsterdam), een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd de vijf betrokken politieambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Drie van hen maakten van deze gelegenheid gebruik. Tevens werd aan verzoeker een aantal specifieke vragen gesteld.

Tijdens het onderzoek kregen verzoeker, de korpsbeheerder en de betrokken politieambtenaren de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van K. gaf aanleiding het verslag ten aanzien van klachtonderdeel II onder punt 4 aan te vullen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Klachtdossier van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland opgemaakt naar aanleiding van verzoekers bij de politie en de klachtencommissie ingediende klachten.

Brief van de korpsbeheerder van 18 november 2004 waarin verzoeker wordt meegedeeld dat zijn klacht ongegrond is.

Verzoekschrift van 4 november 2005 gericht aan de Nationale ombudsman.

Standpunt van de korpsbeheerder van 12 juli 2006 gericht aan de Nationale ombudsman, en de verklaringen van de betrokken politieambtenaren Z., K. en Ko.

E-mailbericht van verzoeker van 25 juni 2006 met verzoek om een klachtonderdeel alsnog in het onderzoek te betrekken.

Nadere vragen van de Nationale ombudsman van 10 augustus 2006 aan verzoeker.

Reactie van verzoeker van 7 september 2006 op het standpunt van de korpsbeheerder en de verklaringen van de betrokken politieambtenaren.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wet Politierregisters

Artikel 20

1. De beheerder deelt een ieder op diens verzoek binnen vier weken mede of en zo ja welke deze persoon betreffende persoonsgegevens in een register zijn opgenomen. Hij verstrekt daarbij tevens desgevraagd inlichtingen over de herkomst van de gegevens en over degenen aan wie deze zijn verstrekt. Hij doet daarbij geen mededelingen in schriftelijke vorm.

2. De beheerder draagt zorg voor een deugdelijke vaststelling van de identiteit van de verzoeker.

3. Het verzoek, bedoeld in het eerste lid, wordt ten aanzien van minderjarigen die de leeftijd van zestien jaren nog niet hebben bereikt, en ten aanzien van onder curatele gestelden gedaan door hun wettelijke vertegenwoordigers. De betrokken mededeling geschiedt eveneens aan de wettelijke vertegenwoordigers.

Artikel 23

1. Indien de beheerder niet aan een verzoek als bedoeld in de artikelen 20 of 22 voldoet, kan de betrokkene zich tot de rechtbank wenden met het schriftelijk verzoek, de beheerder te bevelen alsnog aan dat verzoek te voldoen.

2. Het verzoekschrift moet worden ingediend binnen vier weken na ontvangst van het antwoord van de beheerder. Indien de beheerder niet binnen de gestelde termijn heeft geantwoord, moet het verzoekschrift worden ingediend binnen vier weken na afloop van die termijn.

3. De betrokkene kan zich ook binnen de in het tweede lid gestelde termijn tot het College bescherming persoonsgegevens wenden met het verzoek te bemiddelen of te adviseren in zijn geschil met de beheerder. In dat geval kan het verzoekschrift als bedoeld in het eerste lid, nog worden ingediend nadat de betrokkene van het College bescherming persoonsgegevens bericht heeft ontvangen dat zij de behandeling van de zaak heeft gestaakt, doch uiterlijk tot vier weken na dat tijdstip.

4. Over een verzoekschrift kan de rechtbank het advies van het College bescherming persoonsgegevens inwinnen.

5. De rechtbank wijst het verzoek toe, voor zover zij dit gegrond oordeelt.

6. Indiening van een verzoekschrift als bedoeld in het tweede en derde lid behoeft niet door een procureur te geschieden.

7. De derde afdeling van de vijfde titel van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is van overeenkomstige toepassing.

8. De griffier zendt afschrift van de uitspraak aan het College bescherming persoonsgegevens.